

Arrest

nr. 204 774 van 31 mei 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. ANDRIES
Amerikalei 29
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 5 november 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 september 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat V. ANDRIES verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart de Marokkaanse nationaliteit te hebben.

Op 15 september 2009 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet).

Op 28 juli 2011 verklaarde de gemachtigde de aanvraag van 15 september 2009 ongegrond. Diezelfde dag nam de gemachtigde ook een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker diende tegen deze beslissingen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad).

Op 2 februari 2012 trok de gemachtigde de beslissingen van 28 juli 2011 in.

Op 2 februari 2012 verklaarde de gemachtigde de aanvraag van 15 september 2009 om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet opnieuw ongegrond. Diezelfde dag nam de gemachtigde ook een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van verzoeker. Verzoeker diende tegen deze beslissingen een beroep in bij de Raad.

Op 17 juli 2015 vernietigde de Raad bij arrest met nummer 149 767 de beslissingen van 2 februari 2012.

Op 9 september 2015 verklaarde de gemachtigde de aanvraag van 15 september 2009 opnieuw ongegrond. Deze beslissing vormt de bestreden beslissing.

Zij is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 15.09.2009 werd ingediend door:

A., N. (R.R.: [...]) nationaliteit: Marokko geboren te D. I. op [...]1968

laatst gekend adres: [...], 2140 Antwerpen-Borgerhout

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Reden(en):

De redenen die aangehaald worden om het verblijf toe te staan zijn onvoldoende :

Ter ondersteuning van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, beroept betrokkene zich op de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werd door de Raad van State (RvS arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing.

Uit de voorgelegde getuigenverklaringen blijkt dat betrokkene sinds 2001 in België zou verblijven en dat hij in dat jaar gewerkt heeft in een groentewinkel. Dit element kan echter niet weerhouden worden aangezien betrokkene geen officiële toestemming had om betaalde arbeid te verrichten op het Belgisch grondgebied.

Voor wat betreft het feit dat betrokkene zich op 31.08.2009 heeft ingeschreven bij het Huis van het Nederlands om Nederlandse lessen te gaan volgen, dient er opgemerkt te worden dat betrokkene enkel het inschrijvingsbewijs voorlegt. Betrokkene legt geen bewijzen voor dat hij daadwerkelijk Nederlandse lessen heeft gevolgd. Bovendien blijkt, zoals reeds eerder vermeld, uit de diverse getuigenverklaringen dat betrokkene reeds sinds 2001 in België verblijft. Toch is het pas op 31.08.2009 dat betrokkene zich inschrijft om Nederlandse lessen te volgen. Aangezien betrokkene geen bewijzen voorlegt dat hij daadwerkelijk deze lessen gevolgd heeft (de lessen zouden volgens het inschrijvingsbewijs doorgaan van 22.09.2009 tot 15.06.2010), kunnen we stellen dat het voorleggen van enkel een inschrijvingsbewijs niet voldoende is om te kunnen spreken van een uitgesproken wil tot integratie.

Wat de werkwillegheid van betrokkene betreft, dient er het volgende opgemerkt te worden: betrokkene legt een eerste arbeidscontract voor d.d. 01.03.2002 om tewerkgesteld te worden bij de firma SCM bvba. Echter, het Belgisch Staatsblad (d.d. 04.11.2008) vermeldt dat ‘bij vonnis van de Rechtbank van Koophandel te Antwerpen d.d. 24.10.2008 is firma SCM, bij dagvaarding failliet verklaard.’ Betrokkene kan dus onmogelijk bij deze firma tewerkgesteld worden. Vervolgens legt betrokkene een arbeidsovereenkomst voor d.d. 06.09.2009 om tewerkgesteld te worden bij de firma AU bvba. Het Belgisch Staatsblad (d.d. 30.11.2010) vermeldt echter dat ‘bij vonnis van de Rechtbank van Koophandel te Antwerpen d.d. 23.11.2010 is firma AU, bij dagvaarding failliet verklaard.’ Ook hier is het dus duidelijk dat betrokkene onmogelijk tewerkgesteld zou kunnen worden bij deze firma. Betrokkene legt geen enkel bewijs voor dat hij momenteel nog steeds actief op zoek naar werk is zodat er ernstig getwijfeld kan worden aan de werkwillegheid van betrokkene, temeer daar het laatste arbeidscontract reeds dateert van 06.09.2009.

Volledigheidshalve dient er eveneens het volgende opgemerkt te worden; de stukken met betrekking tot zijn integratie die betrokkene voorlegt, dateren van 2009. Betrokkene legt geen enkel bewijs voor dat hij zich tot op heden verder heeft geïntegreerd. Vermits betrokkene nagelaten heeft om zijn dossier te actualiseren, kunnen we afleiden dat betrokkene een manifest gebrek aan belang vertoont voor zijn regularisatieaanvraag.

Tot slot, wat zijn lang verblijf in België betreft; er dient opgemerkt te worden dat betrokkene door middel van getuigenverklaringen zijn langdurig verblijf wil aantonen. Echter, deze getuigenverklaringen kunnen niet weerhouden worden aangezien zij een gesolliciteerd karakter hebben en afkomstig zijn van kennissen en vrienden van betrokkene zodat ze bezwaarlijk als objectieve bronnen kunnen beschouwd worden. Het eerste officieel document dat betrokkene voorlegt dateert van 03.06.2008 en is afkomstig van het Marokkaans Consulaat in Brussel. Dit toont echter enkel aan dat hij zich op die datum heeft aangeboden bij het Marokkaans Consulaat maar bewijst niet zijn ononderbroken verblijf. Ook dient er opgemerkt te worden dat nergens uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene na 2009 steeds in België heeft verbleven. Betrokkene heeft, zoals reeds aangehaald, na 2009 zijn dossier met geen enkel nieuw stuk geactualiseerd waardoor er onmogelijk kan uitgemaakt worden of betrokkene nog in België verblijft.”

2. Onderzoek van het beroep

In zijn enig middel voert verzoeker een schending aan van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij verschaft de volgende toelichting:

“De bestreden beslissing werd geformuleerd als volgt de redenen die aangehaald worden om het verblijf toe te staan zijn onvoldoende:

[...]

Betrokkene legt geen enkel bewijs voor dat hij momenteel nog steeds actief op zoek naar werk is zodat er ernstig getwijfeld kan worden aan de werkwillegheid van betrokkene, temeer dat net laatste arbeidscontract reeds dateert van 06.09.2009

Volledigheidshalve dient er eveneens het volgende opgemerkt te worden; de stukken met betrekking tot zijn integratie die betrokkene voorlegt, dateren van 2009. Betrokkene legt geen enkel bewijs voor dat hij zich tot heden heeft geïntegreerd. Vermits betrokkene nagelaten heeft om zijn dossier te actualiseren, kunnen we afleiden dat betrokkene een manifest gebrek aan belang vertoont voor zijn regularisatieaanvraag.

[...]

Ook dient er opgemerkt te worden dat nergens uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene na 2009 steeds in België heeft verbleven. Betrokkene heeft, zoals reeds aangehaald, na 2009 zijn dossier met geen enkel nieuw stuk geactualiseerd waardoor er onmogelijk kan uitgemaakt worden of betrokken nog in België verblijft.”

Tot viermaal toe verwijst de beslissing naar het gegeven dat het dossier geen stukken bevat die ouder zijn dan 2009. Nochtans dient opgemerkt dat in de voorgaande beslissing van 2011 en 2012 nooit getwijfeld werd aan de mate van integratie of de actualiteit van de stukken. De beslissing van toen werd louter gemotiveerd uit hoofde van verzoekers illegale verblijf op het grondgebied.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de overheid bij het nemen van haar beslissing kennelijk onredelijk heeft gehandeld. Dit wil zeggen dat zij op evidente wijze een onjuist gebruik heeft gemaakt van haar beleidsvrijheid. Anders geformuleerd is het redelijkheidsbeginsel geschonden wanneer vaststaat dat de als motieven opgegeven feiten werkelijk bestaan en op zich rechtens relevant zijn, maar er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen die motieven en de beslissing welke op grond ervan genomen is.

Zo is het inderdaad rechtens relevant dat niet kan worden nagegaan of er zich sinds 2012 nog verandering hebben voorgedaan. Echter, gelet op het feit dat in de jarenlange tussenperiode het dossier was voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, kan niet aan verzoeker worden verweten dat hij zijn dossier niet verder actualiseerde. Als de staatssecretaris dan, na een uiteindelijke nietigverklaring van haar vorige beslissing onmiddellijk een nieuwe beslissing neemt zonder verzoeker de kans te geven om

zijn dossier verder aan te vullen, kan deze haar beslissing niet louter en alleen staven op het gebrek aan recente stukken.

Bovendien stelt de beslissing dat de in 2009 door verzoeker neergelegde arbeidsovereenkomst niet geloofwaardig is, daar het bedrijf in 2010 failliet is gegaan. Hierop concluderen dat er ernstig getwijfeld kan worden aan de werkwilgheid van betrokkene schendt nogmaals het redelijkheidsbeginsel.

Nogmaals moet worden opgemerkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 17 juli 2015 vaststelde dat "Uit de eerste bestreden beslissing blijkt aldus dat de gemachtigde van de staatssecretaris de argumenten van de verzoeker betreffende zijn integratie in België en zijn langdurig verblijf hier, niet betwist."

Het zorgvuldigheidsbeginsel vereist dat de het bestuur haar besluiten zorgvuldig voorbereid en deze dus stoelt op een volledig en grondig onderzoek.

Er kan bezwarend gesteld worden dat het bestuur haar onderzoek volledig en grondig gevoerd heeft nu vaststaat dat zij haar beslissing heeft genomen in een uitzonderlijk korte tijdspanne nadat het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kracht van gewijsde had verkregen.

Verzoeker wenst wel degelijk zijn dossier te actualiseren, maar kreeg hiertoe niet de kans. Er werd geen vraag tot actualisatie aan verzoeker gericht en gelet op de termijn van 2 jaar die de overheid nam om tot een eerste beslissing te komen, kan niet aan verzoeker verweten worden dat hij zijn dossier niet voldoende actualiseerde op die korte maand sinds de nietigverklaring van de vorige beslissing definitief was geworden. Het is immer manifest duidelijk dat sinds de oorspronkelijk weigerbeslissing van 28.07.2011 verzoeker steeds ineen procedure zat om een beslissing nietig te verklaren.

Bij de document die ter actualisatie zouden gevoegd worden zit het resultaat van het Avondonderwijs dat verzoeker volgde, waardoor niet meer zou kunnen getwijfeld worden aan de effectieve aanwezigheid van verzoeker op die cursus.

Verder kon verzoeker ook zijn Marokkaans paspoort en identiteitskaart voorleggen. Uit het paspoort blijkt dat verzoeker geen reizen heeft ondernomen en beide documenten stellen vast dat de woonplaats van verzoeker geen reizen heeft geen ondernomen en beide documenten stellen vast dat de woonplaats van verzoeker de [...] te Antwerpen betreft.

Gelet op de feitelijke context schendt de staatssecretaris het zorgvuldigheidsbeginsel door verzoeker niet de kans te verlenen zijn dossier te actualiseren.

Het middel is ernstig."

Verzoeker voert in wezen aan dat de gemachtigde onredelijk en onzorgvuldig heeft gehandeld bij het nemen van de bestreden beslissing door verzoeker niet de kans te geven zijn dossier te actualiseren. Hij stelt dat indien hij zijn dossier had kunnen actualiseren hij kon aantonen dat hij wel degelijk avondonderwijs volgde en uit zijn paspoort kon worden afgeleid dat hij België al die tijd niet heeft verlaten.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat aan de overheid de verplichting wordt opgelegd haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenfinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het beginsel impliceert dat de overheid met alle dienstige stukken rekening moet houden.

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het onderzoek naar het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel gebeurt in het licht van de toepasselijke wetbepaling, m.n. artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9bis, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de Minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)”

De toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

1. wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn. Zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen.
2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven.

De bestreden beslissing oordeelt dat de aanvraag ongegrond is en dat de verblijfsmachtiging dus niet wordt toegekend aan verzoeker.

Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet bevat geen criteria waaraan de aanvraag om machtiging tot verblijf moet voldoen om gegrond te worden verklaard noch criteria die ertoe leiden de aanvraag ongegrond te verklaren (RvS 5 oktober 2011, nr. 215.571; RvS 1 december 2011, nr. 216.651). Met betrekking tot de gegrondheid van de aanvraag, met name of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, beschikt de staatssecretaris bijgevolg over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Verzoeker betoogt dat hij nooit werd gecontacteerd door verweerder om zijn aanvraag te vervolledigen nadat de Raad op 17 juli 2015 de voorgaande beslissing over zijn aanvraag vernietigde bij arrest met nummer 149 767. Er werd hem evenmin een redelijke termijn gegeven om zijn aanvraag ambtshalve te vervolledigen. Verzoeker meent dat het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel zijn geschonden.

Het aanvullen van de aanvraag om machtiging tot verblijf is de verantwoordelijkheid van verzoeker zelf. Verzoeker moet kennis nemen van de procedure inzake de aanvraag die hij indiende en hij moet waar mogelijk en wanneer nodig zijn dossier zelf verder aanvullen. Hierbij dient hijzelf de nodige zorgvuldigheid aan de dag te leggen. Het feit dat de Raad een vorige beslissing over zijn aanvraag vernietigde, doet hieraan geen afbreuk. In de bestreden beslissing kan enkel rekening worden gehouden met informatie die op dat moment deel uitmaakt van het administratief dossier. Het gegeven dat de gemachtigde oordeelde dat nu 6 jaar na het indienen van de aanvraag geen recente informatie beschikbaar is en de integratie van verzoeker niet wordt aangetoond, lijkt de Raad niet kennelijk onredelijk. Het komt in de eerste plaats aan verzoeker toe om zijn ingestelde procedures te vervolledigen en te actualiseren. Waar verzoeker stelt dat hem daartoe geen redelijke termijn werd gegeven, kan hij niet worden gevolgd nu de Raad de vorige beslissing omtrent zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op 17 juli 2015 vernietigde. De bestreden beslissing werd in geen geval “onmiddellijk” maar pas op 9 september 2015 genomen. Verzoeker beschikte dus sedert de vernietiging door de Raad over bijna twee maanden om zijn aanvraag te actualiseren of te vervolledigen. Verzoeker kan dan ook niet voorhouden dat hem geen redelijke termijn zou zijn toegekend om alsnog zijn aanvraag te vervolledigen en zijn blijvende integratie aan te tonen. Een termijn van 2 maanden kan ook niet gezien worden als een te korte tijdsperiode voor de gemachtigde om een grondig onderzoek te voeren en een doordachte beslissing te nemen.

De Raad benadrukt nog dat de machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet een gunstmaatregel is en het van een aanvrager om een verblijfsmachtiging op grond van humanitaire redenen die stelt goed geïntegreerd te zijn, kan verwacht worden dat deze een blijvende belangstelling aan de dag legt voor zijn procedure en aan de gemachtigde stukken blijft sturen die zijn verdergaande integratie aantonen. Er diende hiertoe door de gemachtigde geen uitdrukkelijk verzoek tot actualisering aan verzoeker gericht te worden. Deze vaststelling geldt des te meer nu verzoeker meent dat hij over nuttige stukken beschikte die hij had kunnen toevoegen. Verzoeker geeft geen geldige reden waarom hij deze stukken niet eerder kon voorleggen. Het gegeven dat de beroepsprocedure voor de Raad lang duurt, doet hier geen afbreuk aan nu dit verzoeker niet belemmert ondertussen dienstige stukken in het kader van zijn aanvraag aan de gemachtigde over te maken, minstens kon hij dit doen in de tijdsperiode van bijna twee maanden tussen het vernietigingsarrest en de nieuwe beslissing.

Verzoeker stelt verder dat in de voorgaande beslissingen van 2011 en 2012 niet werd getwijfeld aan de mate van integratie of de actualiteit van de stukken waar nu herhaaldelijk wordt gewezen op het feit dat het dossier geen stukken bevat die recenter zijn dan 2009. De Raad stelt vast dat inderdaad in het arrest van de Raad van 17 juli 2015 werd vastgesteld dat in de beslissing van 2 februari 2012 de integratie op zich niet in vraag werd gesteld, maar de integratie niet werd in overweging genomen omdat die was opgebouwd gedurende illegaal verblijf. Er moet hierbij evenwel aangestipt worden dat toen de gemachtigde de beslissing nam in februari 2012, de voorgelegde stukken van 2009 inderdaad nog relatief recent waren. Thans ligt evenwel een beslissing voor van september 2015 waarbij de gemachtigde kon vaststellen dat de meest recente stukken nog steeds dateren van 2009. De meest recente stukken waren bijgevolg intussen drie jaar ouder dan toen hij er zich in februari 2012 over had gebogen. De gemachtigde kon dus redelijkerwijs vaststellen dat verzoeker had nagelaten nog verder het dossier te actualiseren.

Verzoeker meent ten slotte dat de gemachtigde niet op redelijke wijze aan zijn werkwilgheid kon twijfelen omdat de in 2009 neergelegde arbeidsovereenkomst ongeloofwaardig is nu het bedrijf in 2010 failliet is gegaan. Verzoeker gaat hierbij echter te kort door de bocht nu de gemachtigde eerst heeft vastgesteld dat omwille van het faillissement van de firma AU op 23 november 2010, verzoeker onmogelijk kon tewerkgesteld worden bij die firma. En omdat er geen enkel bewijs voorligt dat verzoeker momenteel (dus in september 2015) nog steeds actief op zoek was naar werk, twijfelt de gemachtigde aan de werkwilgheid van verzoeker. Verzoeker betwist niet dat hij geen enkel bewijs van actief op zoek gaan naar werk tussen 2009 en september 2015 heeft neergelegd. Bijgevolg acht de Raad het standpunt van de gemachtigde niet kennelijk onredelijk.

In voorliggende zaak blijkt verder dat de gemachtigde rekening heeft gehouden met de door verzoeker neergelegde bewijsstukken en deze bij zijn onderzoek heeft betrokken, zodat geen schending van de zorgvuldigheidsverplichting blijkt.

De voorgehouden schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend achttien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES